

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen talte om, at Præst og Menighedsraad ganske var sat ud af Spillet; naar det gjaldt om at give Pastor Rørdam og Ryslinge Frimenighed Tilladelse til at bruge Folkekirkens Kirker. Jeg forstod ikke, at det ærede Medlem egentlig havde noget Ønske om, at de skulde sættes ind, han gjorde blot opmærksom paa, at man ikke havde taget dem med. Maa jeg i denne Forbindelse gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er i god Overensstemmelse med den gældende Lov om Brugen af Kirkerne. Her har man heller ikke lagt nogen Afgørelse i Menighedsraadets Haand, man har tværtimod sagt, at naar de og de Betingelser er til Stede, har man Ret til Brug af Kirkerne, og det vilde derfor være at afvige fra, hvad der er gældende Lov, hvis man her vilde give Menighedsraadet nogen Indflydelse. Jeg tror ogsaa, det vilde være overordentlig uheldigt, om man gjorde det, fordi man da uvilkaarligt vil komme til at opmuntre et Flertal til — eller i alle Tilfælde gøre det muligt for et Flertal indenfor et Menighedsraad fuldstændig at knægte Mindretallet, ikke blot i Menighedsraadet, men ogsaa i Sognet, og navnlig mener jeg, det vilde være overordentlig uheldigt, om man vilde sige, at det var Menighedsraadet, der skulde afgøre, om Pastor Rørdam skulde have Adgang til at bruge Folkekirkens Kirkebygninger. Der er desværre neppe Tvivl om, at saa vilde Drøftelsen i Menighedsraadet komme til at dreje sig om, hvorvidt Pastor Rørdams Daab var en ret kristelig Daab eller ej, og det vilde man afgøre ved almindelig Stemmerfærdighed; man kan dog vist ikke kaste et saadant Spørgsmaal ind til Debat og Afgørelse paa den Maade. Nej, her bør det være, som det er i den bestaaende Lov, og som det foreslaas her, at det er Ministeren, der har Afgørelsen i sin Haand, eller at man, hvis man kan enes om en almindelig Ordning, tillægger en vis Kreds en Ret under visse Forhold.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen gjorde tillige opmærksom paa, at Ryslinge Frimenighed ved at udmelde sig af Folkekirken havde unddraget sig Bidragspligten, og mente, at det maatte betyde noget i denne Forbindelse. Jeg ser ikke, at det betyder noget som helst, for det har de Frimenigheder, som nu har Adgang til at bruge Folkekirkens Kirkebygninger, gjort akkurat paa samme Maade; de betaler for hver Gang, de bruger Kirken, det, man paalægger dem, og det skulde Ryslinge Frimenighed jo ogsaa gøre.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte sin Forundring over, at den højtærede Kirkeminister havde imødekommet eller taget imod Appellen fra Ryslinge Frimenighed vedrørende Biskop Ruds Afgørelse af deres Andragende om at faa Lov til at bruge Kirken. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mente, at Ministeren blankt burde have afvist denne Appel, idet Sagen efter hans Mening i Henhold til Loven om Sognebaands Løsning og Brug af Kirker var afgjort ved Biskoppens Afgørelse. Heri tager det ærede Medlem ganske fejl. Det ærede Medlem har nok set, at § 14 slutter med, at Biskoppens Afgørelse kan indankes for Kirkeministeren, men, siger det ærede Medlem, dette gælder kun, hvor der er Tale om at tilbage tage en Tilladelse, som var givet af Biskoppen. Jeg forstaaer for øvrigt ikke, hvad det hjælper det ærede Medlem, for det vil altsaa sige, at det er dog Ministerens Sag at afgøre, hvorvidt Biskoppen har haft Grund til at tilbagekalde denne Tilladelse, og det vil sige, netop at Ministeren skal vurdere den paagældende Menigheds Lære og Ritus, efter at Biskoppen har vurderet det. Jeg tror ikke, at noget fornuftigt Menneske, der læser hele denne Paragraf igennem med virkelig Eftertanke, kan komme til det Resultat, det ærede Medlem er kommet til. Her gælder naturligvis Retten til Paaanke baade Spørgsmaalet om at give Tilladelsen eller ikke give Tilladelsen og Spørgsmaalet om at tage den givne Tilladelse tilbage — derom kan der fornuftigvis slet ikke være Tvivl. Men jeg maa tilstaa, at jeg forbavses i høj Grad over, at det ærede Medlem kan nære nogen som helst Tvivl i saa Henseende, for det ærede Medlem har selv været med til at stille det Ændringsforslag, her er Tale om. Denne Tilføjelse, at Biskoppens Afgørelse kan indankes for Kirkeministeren, kom ind ved et Ændringsforslag, som blev tiltraadt af hele Udvalget, ogsaa af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Og det ærede Medlem burde heller ikke være i Tvivl om, hvad denne Tilføjelse betød, for der blev ved anden Behandling gjort opmærksom paa, hvad den betød, og det ærede Medlem hørte paa Udtalelsen vedrørende dette Ændringsforslag uden at gøre den ringeste Indvending, saa man maa gaa ud fra, at det ærede Medlem dermed har tiltraadt den. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse læse nogle faa Linier af, hvad jeg udtalte vedrørende dette Ændringsforslag — det findes i Folketingstidende for 1921—22 Sp. 6905 —: „Derved afgøres“ — altsaa ved dette Ændringsforslag — „et gammelt Strids-